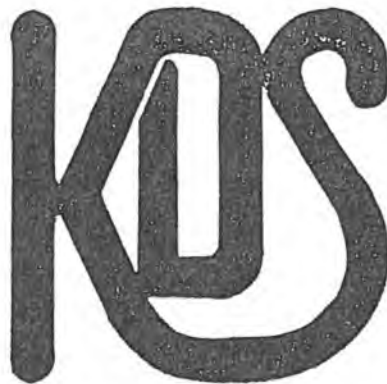

Křesťansko
DEMOKRATICKÁ
Společnost

ročník 1. KVĚTEN 1996 číslo 1.

Obsah:

Josef Cuhra: Věčná výzva křesťanské demokracie.....	1
Michal Stikar: Předvolební zamyšlení.....	2
Josef Cuhra: Budoucnost činnosti KDS.....	4
Josef Cuhra: Hledání domova.....	6

Josef Cuhra:

Věčná výzva křesťanské
demokracie

"Integrace pravice, levicové nebezpečí, utužování křehké demokracie." Podobná slova zněla jako palebná příprava před "integračním" sjezdem ve Svitavách. Pomineme-li několik nepříliš přesvědčivých vystoupení na téma "evangelizace uvnitř ODS", byla uvedená hesla i osou veškeré prointegrační sjezdové argumentace. Těm, kteří navrhovali samostatný postup, bylo předhazováno, že pravici naopak trřístí, a nahrávají tak levičákům, což je v našich rychlokvašených pravicových kruzích považováno za obdobu vlastizrady, nebo alespoň za příznak politického primitivismu.

Hesla o svobodě, svobodném trhu, svobodě ve vzdělávání, svobodě ve výběru lékaře a kdoví o kolika dalších svobodách, burácejí do omrzení z pravicových tribun. Nic proti tomu, svobodu jsme si jistě přáli a přejeme téměř všichni. Zavádějící však je,

přibalí-li si někdo do ranečku s hesly o svobodě také vševědoucnost, s právem každého, kdo se opováží vyslovit jiný názor, ocejchovat jako hlupáka, lehkomyšlníka, nebo přímo nepřítel.

Je totiž dnes, v tak rozmanitém a složitém světě, vůbec možné, aby jedna názorová skupina lidí, třeba skvěle odborně zdatných, znala na všechny otázky správné odpovědi? Asi těžko, jinak by nedošlo k pádu totalitních režimů, jinak by již dávno zaniklo notoricky hašteřivé a často protiproduktivní parlamentní uspořádání správy veřejných věcí v zemích západní civilizace.

Snad zní má otázka příliš akademicky, jistě je jednostranná a zjednodušující. Přesto, domnívám se, je dobře takové otázky si klást. Zajímavou odpověď pak lze nalézt ve slovech Evangelia: "Proto každý vykladatel Písma,

který se stal učedníkem nebeského království, je jako hospodář, který vynáší ze své bohaté zásoby věci nové i staré." (Matouš, 13-52)

Křesťané nemají v žádném případě patent na rozum. Pokud jsou však "učedníky nebeského království", mohou hodnotit věci nové i staré, blízké i daleké, nejen v důvěře ve svůj omezený rozum, ale také v důvěře v posilu Ducha Svatého, ve světle Evangelia a ve zkušenosti téměř dvou tisíc let existence víry, kterou vyznávají. Pevně věřím, že právě toto je smyslem nově založené Křesťansko demokratické společnosti. Nechce tedy být solí v očích existujícím uskupením, ani vykřikovat do světa svou vlastní a jedinou pravdu. Jejím cílem spíše je, aby prací, která s sebou nevláčí tak velké břemeno závazků a ohledů, jako je tomu u politických stran, přispěla k tomu, že se naše země stane pro nás všechny lepším a důstojnějším domovem.

Michal Stikar:

Předvolební zamyšlení

Jsme několik dní před parlamentními volbami 1996. Jako křesťané pocítujeme jistou spoluodpovědnost za osudy společnosti. Požadavek vykonávat aktivní volební právo je ostatně zakotven i v novém katechismu katolické církve, v pasáži o veřejné moci v občanské společnosti. Není tedy problémem zda volit, či nevolit, otázkou zůstává, koho volit.

Pokusím se o stručnou analýzu možností, které se nám na přelomu letošního května a června naskýtají.

K výběru se nabízí dvacet politických subjektů. Asi polovina z nich je obecně známa svým programem, či svou činností natolik, že rozumný člověk o nich nebude uvažovat ani chvíli. Doufejme, že díky prožitému budeme ještě pár let imunní proti všem lákadlům sociální rovnosti a socialismům s lidskou, či nedej bože křesťanskou tváří. Z druhé strany politického spektra můžeme zkraje vyloučit

stranu nejsilnější. Ta totiž ve své protimorální zavidlosti odmítá i prvky neoliberalismu (sociálně tržní hospodářství) a myšlenkový vývoj jejích vůdců se zastavil u dávno překonaných teorií A. Smitha. I to nedůsledně. To, že do náruče této mocné strany vklouzla KDS, nás může mrzet, nikoli mást.

Několik dalších politických subjektů je pro změnu dosti obecně neznámo.

Zastavme se proto u těch, které se snaží, alespoň navenek, stavět na obecných hodnotách evropské křesťanské civilizace. Jsou to: Demokratická unie, Občanská demokratická aliance a Křesťansko demokratická unie - Československá strana lidová.

Demokratická unie vznikla přede dvěma lety. Deklarovala tehdy, mimo jiné, snahu stavět na křesťanských hodnotách. Chtěla pranýřovat všechny závažné společenské nešvary. Její předáci se snažili probudit zdání, že jsou dokonalým ztělesněním politiky nové, morálnější, čistší. Dnešní stav věcí však spíše svědčí o tom, že to nemyslili

vážně. A myšlenky původně zajímavé, sklouzly v ideově bezbřehou směs absolutní negace. ODA je stranou těžko čitelnou. Celkem dobře se dá pochopit vnitrostranické napětí mezi liberálním a křesťansko konzervativním křídlem. Již hůře se chápe a ospravedlňuje neúměrný příklon k populismu, kupříkladu v otázce daňové a bezpečnostní politiky. Ale k pochopení, a už vůbec ne k ospravedlnění, není umístění několika lautrkomunistů v čele strany.

Tak jsme se postupně, pomocí teorie o menším zlu, dostali ke straně poslední jmenované, ke KDU-ČSL.

KDU je politickou stranou, která za poslední čtyři roky urazila zřejmě největší úsek, ve snaze stát se moderní evropskou stranou. Pod vedením Josefa Luxe se částečně personálně reformovala, a zejména se zbavila své konfesijnosti. Svým zaměřením na sociální politiku, při respektování konzervativních východisek, přivádí do řad svých sympatizantů množství dosud neoslovených slušných lidí.

K záporným rysům této strany patří příklon k zjednodušeným řešením. Hesla typu - za těžké zločiny doživotí, za poctivou práci poctivý důchod, a zejména pro každou rodinu dosažitelný byt, jsou v současné době spíše jen nepodloženými výkřiky do tmy. Mnohem horším prohrěškem je jakýsi hon na osobnosti za každou cenu. Koketování s Dientsbierovými SD LSNS a vazby s rádoby zmoudřelými Pitharty, nabývají téměř absurdních rysů.

Jaký tedy udělat závěr a komu, po důkladném zvážení, předat svůj hlas. Já osobně se domnívám, že nejmenším zlem naší politické scény (nic více, nic méně), je KDU ČSL. Je však třeba se s tímto konstatováním nespokojit. Členové, a zejména sympatizanti KDU, se musí zasazovat o to, aby započatá reforma strany pokračovala. V opačné případě, či dokonce při p ř í k l o n u K D U k postkomunistickým liberálům, je třeba důrazně říci. Pánové dost. Politických stran tohoto typu máme v naší zemi přehršel.

Josef Cuhra:

Budoucnost činnosti KDS

Časový odstup od prvé schůzky Křesťansko demokratické společnosti umožnil lépe formulovat a shrnout důvody jejího vzniku i některé možnosti budoucí činnosti. Již od první chvíle, kdy se, v souvislosti s blížícím se Svitavským sjezdem, vůbec začalo mluvit o možné alternativě samostatného postupu, zazněl názor, že se jedná o běh na dlouhou trať. Tehdy jsme si možná přesně neuvědomovali, co tato možnost doopravdy znamená a u někoho snad toto prohlášení vzbudilo i nelibost. Skutečnost však alternativu samostatné činnosti přesně potvrdila a nyní je naše společnost těsně za startovní čarou svého běhu.

Domnívám se, že proklamovaný běh na dlouhé trati ztratil s odstupem času svou strašidelnost. Tedy alespoň pro mne. Uvědomil jsem si totiž, jak mnoho teoretických znalostí i praktických zkušeností je

třeba získat, abychom mohli, jako křesťanští demokraté, kvalifikovaně a s odpovědností zasahovat do běhu naší politiky. Jsem přesvědčen, že dnes již nestačí štvát se do úmoru a usínat nad prací, třeba bychom to vše obětovali z ryzí lásky k bližnímu. Křesťanská demokracie čerpá ve své praxi z teoretických poznatků více jak stopadesátiletého vývoje katolické sociální nauky. Bývá obvykle vzrušující, vymýšlet nové věci, vzrušení však často opadá, zjistíme-li, že je již vymyslel někdo před námi, a třeba i lépe. Za ohleduplnější vůči sobě i svému času, považují proto studium základních křesťansko demokratických a křesťansko sociálních postojů k řešení otázek politického a hospodářského života a promyšlené úsilí o jejich aplikaci na naše vlastní podmínky.

Navrhují proto vytvořit tématicky organizované skupiny, věnující se politickým otázkám, a to především těm, ve kterých v současné době zřetelně

pocitujeme absenci křesťanských hodnot a solidárních postojů. Tyto skupiny by se snažily o kvalifikované rozборы současného stavu a o tvorbu a prezentaci vlastních řešení. Jako námátkou uvedu například problematiku veřejné dopravy, zdravotnictví, školství, bytového hospodářství, životního prostředí atd.

Rada informací a čísel je dnes běžně dostupná, k jejich vlastní analýze a vytvoření vlastních závěrů jsme byli obdařeni rozumem.

Předložený návrh je závodem na dlouho trať. Jde v něm především o to, prosazovat se v politice kvalitou názoru a přecházet z často defenzivní pozice moralistických kritiků k aktivnější a odpovědnější účasti na veřejném životě. Nezávislost na politických stranách a na mínění mocných dává šanci na práci bez svazujících kompromisů, což je úloha, kterou naše politika potřebuje jako sůl.

Josef Cuhra:

Hledání domova

Při úvahách o osudech nebožky Křesťansko demokratické strany, mě napadlo, že celkem neblahý osud, který její existenci doprovázel, a nakonec se i naplnil, tkví částečně v tom, že se nikdy veřejně, ani vnitřně nepřihlásila k místu svého zrodu, nikdy, v přeneseném slova smyslu, nepředložila svůj křesťanův a rodný list.

Křesťané sice vědí, že jejich pravý domov je v nebeském království, přesto však většinou ctí a hluboce prožívají přirozenou lidskou potřebu někam patřit, znát místo svého zrodu a mládí a uchovávali v úctě vzpomínku na rodný dům. Přes všechny společenské změny je tato lidská touha zřetelně silná i v naší době, a to dokonce i negativním smyslu. Stačí vzpomenout, jak pohrdlivě zní dnes z úst mnoha lidí slovo "bezdomovec", tedy člověk bůhví odkud, s přetřhanými vazbami na místo, kam kdysi

patřil, potácející se zmateně ve vichřici života.

Byla a je křesťanská demokracie (ať již zaniklá KDS nebo naše společnost) podobným politickým bezdomovcem? Kde vlastně Křesťansko demokratická strana vznikla? V jednom bytě na Karlově náměstí? V prostorách OF v Laterně magice? Na sjezdu v Národním domě na Smíchově? Jistě, všechna tato místa a ještě mnohá další, jsou s fyzickou historií KDS pevně spjata. Víme však, že kořeny KDS, a to nejen duchovní, sahají mnohem dál, do věznic a pracovních táborů 50. let. A tato místa, místa utrpení a beznaděje, ale také velkého optimismu a víry, jsou rodným domem, za který se KDS nemůže stydět, neboť žádná z našich politických stran se neprokáže rodným listem důstojnějším.

KDS tedy rozhodně nebyla a není bezdomovcem, který by se musel utíkat pod něčí protektorát. Její kotva tkví pevně na skále, symbolicky zastoupené především horami v okolí Jáchymova.

V roce 1992 byl, jako diplomová práce na Fakultě

architektury a pozemního stavitelství ČVUT, zpracován obecný stavební projekt, architektonický návrh a model, stavby památníku obětem a vězňům uranových dolů na Jáchymovsku - kostel Panny Marie, Matky Nenadále radosti na Mariánské. Stavba byla navržena tak, aby umožňovala i ekumenická setkání a bylo pamatováno i na informační tabule a popisy míst jednotlivých táborů. Součástí jednoduchého komplexu je i prostá křížová cesta.

Popsaný památník by měl být nejenom připomínkou utrpení a totalitní zvěle, ale také jakýmsi duchovním kotvištěm křesťanské demokracie u nás. Jsem přesvědčen o tom, že pro toto místo platí fyzicky i duchovně Kristova slova o "moudrém muži, který staví svůj dům na skále".

Výstavbu takového duchovního centra křesťanské demokracie považují za důležitý krok k tomu, aby se křesťanská demokracie prosadila duchovně i politicky. Jedná se jistě o úkol náročný a dlouhodobý.

Důstojný příbytek pro křesťanskou demokracii však za to jistě stojí. V řadách křesťansko demokratické společnosti se jistě najde dostatek těch, kteří svou zkušeností přispějí k získání patřičného finančního obnosu i ke zdárnému dopracování projektu a realizaci díla.

5/15-01/1-19.201/96-R

Stanovy Křesťansko demokratické společnosti

I. NAZEV, SÍDLO A CÍLE

Registrace stanov provedena
dne: 2. 4. 1996

1.

Název organizace je "Křesťansko demokratická společnost" (dále "společnost"), zkratka KDS.

Společnost je občanským sdružením, tedy neziskovou dobrovolnou organizací dle zákona č. 83/1990 Sb. Společnost je samostatnou právníckou osobou a je nezávislá na státu i politických stranách.

2.

Sídlem společnosti je Praha.

3.

Cílem činnosti společnosti je:

- Sdružování zájemců o společenskou činnost křesťansko demokratického směru.
- Získávání a podpora schopných lidí a jejich příprava na uplatnění v křesťansko demokratickém společenském dění, zejména z pohledu vzdálenějších časových horizontů.
- Komentování aktuálního společenského dění z pozic křesťanské demokracie.

Cíle společnosti budou naplňovány pořádáním přednášek, seminářů, diskusí a vydáváním interního zpravodaje.

II. ČLENSTVÍ A ORGANIZACE SPOLEČNOSTI

1.

Členem společnosti je osoba, která podá písemnou přihlášku, je starší 18 let a je přijata představenstvem místního klubu nebo výborem KDS.

2.

Nejvyšším orgánem společnosti je sněm. V období mezi zasedáními sněmu společnost řídí výbor, který je odpovědný sněmu.

Sněm volí výbor ve složení: předseda společnosti, který je statutárním zástupcem společnosti, místopředseda a další členové výboru. Dále volí revizora účtů. Sněm určuje výši členských

příspěvků a rozhoduje o záležitostech společnosti, pokud nedeleguje tuto pravomoc na výbor.

3.

Každý člen je povinen dodržovat stanovy a včas platit stanovené členské příspěvky.

4.

Společnost může být členem jiných organizací, včetně mezinárodních. Společnost může vytvářet a zřizovat hospodářská, účelová, zájmová či odborná seskupení. Společnost může spolupracovat s jinými neziskovými i podnikatelskými subjekty, organizacemi, školami a vzdělávacími institucemi, církvemi, politickými stranami a dalšími, včetně zahraničních.

5.

Organizačními jednotkami KDS jsou místní kluby, tvořené nejméně 3 členy. Místní kluby volí podle organizačního řádu své představenstvo.

6.

Členství lze ukončit písemným vystoupením.

7.

V případě, že člen porušuje stanovy, může být vyloučen rozhodnutím výboru KDS.

III. ZÁSADY HOSPODARENÍ SPOLEČNOSTI

1.

Zdrojem finančního a hmotného zabezpečení činnosti společnosti jsou členské příspěvky, zisky z vlastní činnosti (např. vydavatelské aj.), zisky z akcí (např. sbírek aj.) pořádaných společnostmi, dále dotace, dary a jiné zdroje.

Všechny prostředky takto získané jsou majetkem společnosti, která rozhoduje o jejich využití. Musí je však použít v souladu s cíli i úkoly společnosti.

IV. ÚČINNOST STANOV

Stanovy nabývají účinnosti dnem registrace

KDS

zpravodaj Křesťansko demokratické
společnosti

redakční rada:

*Josef Cuhra, Michal Štikar,
Miroslav Svoboda, Karel Steiner*

Hlavní redaktor:

Josef Cuhra

Obálka:

Helena Cuhrová

Adresa redakce:

Ovenecká 43, Praha 7, 170 00